

Kámen mudrců

Želiváček 2022

154. P. S. Paprsek
tabor@ltpaprsek.cz
<https://www.ltpaprsek.cz/>

Táborová hymna

Emi

Nacházíme se v alchymistické dílně Dona Feroze,
který působil na dvoře Rudolfa II.
Feroz chtěl získat kámen mudrců,
Rudolf mu velice věřil a silně ho v tom podporoval.
Mimo jiných pomůcek byla k výrobě třeba
krev mladé čisté dívky.

Emi D Ami Emi

Černý kocour nad krbem sedí,
velký havran do ohně hledí,
neznají nic co se tu děje,
jenomže oheň ledově hřeje.

G D Ami Emi

Dívka čistá, neposkvrněná, pevně k lůžku připoutaná

G D Ami Emi

Dívka čistá, neposkvrněná, pevně spoutaná

Feroz nůž hřeje, pevně ho svírá, dívka se chvěje, do stropu zírá.
Tu zazní výkřik, krev v baňku kane, zlověstný vítr v komíně vane.

Roztok je hotov, tajemný kořen dodá tam Feroz až před císařem.
Císař je přiveden, pokusu přítoment, Don Feroz vhazuje do kotle kořen.

Ozve se výbuch, císař se kácí, zklamáním rozvahu úplně ztrácí.
Nebude Ferozi pokusů více, za to tě čeká jen šibenice.

Sobota 2.7.

Malí Ráno jsme se sešli na parkovišti před hlavním nádražím v Praze v očekávání velkého táborového dobrodružství. Doufali jsme v klidnou cestu vlakem, ale dobrodružství nás zastihlo již při nastupování. Nejdříve se nám nepřátelští cestovatelé pokusili zabrat naše rezervovaná místa a následně jsme kvůli zpoždění výjezdu z Prahy prošvihli přestup v Pardubicích. Po krátkém průzkumu jsme objevili park s fontánou, kde jsme zřídili provizorní stanoviště a počkali jsme na další spoj, který nás již bez komplikací dovezl do Zaječic. Ze Zaječic jsme se vydali pěším pochodem po lesních a polních cestách, abychom se vyhnuli zvědavým očím konkurenčních alchymistů, kteří jistě chtěli vědět, na kterém místě si zřídíme naše alchymistické dílny. Nakonec jsme šťastně dorazili do tábořiště, kde na nás již čekaly vyložené věci. Vybalili jsme se a usnuli v očekávání dalších dobrodružství.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Děti, které jely na tábor vlakem, se v 10:00 potkaly na Hlavním nádraží. Hlavní vedoucí tábora Honza nám odvezl kufry autem, a my jeli s batohy vlakem. Vlak nám z Prahy vyjel v 11:25, avšak potom jsme museli přestoupit na druhý vlak, jenže ten nám ale ujel. Další jel až za dvě hodiny, tak jsme v Pardubicích čekali. Když jsme konečně dojeli druhým vlakem, šli jsme 8 km do tábora. Honza přijel hodinu po nás a přivezl nám kufry. Vybalili jsme si věci a rozdělili jsme se podle věku do tří oddílů.

Kačka a Lucka

Velcí Kluci – Žaludi Náš první den začal skvěle. Všichni, co měli jet vlakem, dorazili, ale vlak z Prahy měl jen menší zpoždění. Tím nám ta skvělá část končí. Protože jsme měli zpoždění, tak by na nás náš další vlak měl počkat, ale nepočkal, takže kvůli čtyřem

minutám jsme v Pardubicích čekali další dvě hodiny na další spoj. Ten už naštěstí žádné zpoždění neměl. Když jsme dojeli, tak jsme se všichni vydali na tábořiště, kde už na nás čekali ti, co jeli auty. Pak už jsme si jen šli vybalit a hurá na večeri a spát.

Michal Mikolášek

Neděle 3.7.

Malí V neděli ráno po snídani jsme vyrazili do lesa zvaného trojúhelník. Zde jsme se seznámili se svými kamarády a také s vedoucími. Zahráli jsme si hru jedna pravda a dvě lži. Poté si s námi náš vedoucí Miloš zahrál hru na Slepého mnicha po velmi krutém boji jsme ho udolali a přivázali ke stromu. Pak proběhlo rozdělení do teamů, a hra Kámen, nůžky, papír která byla velmi napínavá a do poslední chvíle nikdy nevěděl kdo vyhraje, nakonec ale vyhrál první team. Velmi unavený a hladový jsem vyrazili na oběd. Po obědě

jsem si rozdělali karimatky v táboře, hezky na sluníčku a začali se učit uzly, mapové značky a šifry. V morseovce jsme nikdo neměl na Barču Pokornou, která jí zvalala opravdu s přehledem. V uzlech zase velmi vynikala Žofka, určitě doma trénuje.

Večer jsme se dočkali prvního letošního táboráku. Mezi nejoblíbenější písničky se zařadili jednoznačně Slavíci z Madridu a mocný hlas mladých alchymistů burácel po noční obloze. Po setmění dorazil posel od Rudolfa II., který nás pozval do své alchymistické dílny. Mnoho alchymistů se tam snažilo vytvořit kámen mudrců, ale až poslední z nich byl úspěšný. Magistr Feros Kámen stvořil, vzápětí ale zmizel v oblaku dýmu, což urazilo císaře Rudolfa, který po kamenu mudrců tolik toužil. Rozezlený Rudolf nás pověřil hledáním magistra a rozdělil nás do třech alchymistických týmů, tak aby žádný tým neměl převahu nad ostatními. Do spacáků jsme se vrátili plni zážitků a rozhodnutí nezklamat císaře Rudolfa.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Po obědě jsme šli hrát hry na louku. Po cca 2 h jsme se šli koupat do rybníka. Po večeri bylo rozdělování do skupinek modrých, zelených a červených. Po zahájení jsme dostali zpěvníky a zpívali při táboráku.

Anonym

Velcí Kluci – Žaludi Probudil nás hezky budíček a první, co jsem uviděl bylo asi osm slimáků rozmístěných strategicky po našem stanu. Po zneškodnění slimáků jsme si vyčistili zoubky a šli na snídani. K snídani byl lahodný rohlík s borůvkovou marmeládou. Na ranním nástupu jsme byli rozděleni do oddílů „Velcí kluci“, „Velké holky“ a „malé děti“. Překvapivě jsem ve Velcích klucích. S oddílem jsme se pak vydali na do lesa hrát seznamovací hry. Hráli jsme Míny, Slepého mnicha, Slepou bránu a Rozdupku. K obědu nám Irenka udělala skvělou omáčku s masem a těstovinami.

Po obědě jsme se vydali s holkami k rybníku plavat. Když jsme uschli, tak jsme šli hrát seznamovávky s holkami. Cestou zpět do tábora jsme vzali dříví a šli jsme postavit táborák. Po večeri jsme táborák zapálili a zpívali jsme. Cirka v 10 jsme šli na Etapku. Byli jsme u Alchymistů, kteří zrovna měli návštěvu. A to byl Rudolf II.

Ten už roky platí alchymisty, aby našli kámen mudrců. Ti mu ale zatím našli spoustu zajímavých vynálezů. Žádný z nich ale Rudolfa neuspokojuje, a tak zaměstná nás, abychom mu ho našli.

Filip Tesar

Pondělí 4.7.

Malí Dnes ráno jsme zjistili, že máme závažný nedostatek alchymistického vybavení pro všechny nové alchymisty. Císař Rudolf nám bohužel neposkytnul dost peněz na nákup dalšího vybavení, a tak bylo nutné si jej opatřit bez peněz ne úplně čestným způsobem. Vydali jsme se na kupeckou stezku, kde začaly jednotlivé alchymistické týmy přepadávat kupce se zbožím, aby si opatřily nutné vybavení. V tomto přepadávání byl nejlepší oddíl zelených alchymistů následovaný oddíly červených a poté modrých. Odpoledne jsme vyrazili na louku, naštěstí nám krásně svítilo sluníčko a tak nám nebyla

zima. Na louce jsme hráli na třetího a na babu. Nakonec jsme ještě běhali sloní běh. To si uděláte chobot chytíte se klacku zabodnutého v zemi a 10x se kolem něj co nejrychleji otočíte a pak vyběhnete na předem určené místo. Tato hra nás velmi bavila, někteří ani nedoběhli a svalili se cestou, některým zase točení vůbec nevadilo a běželi skoro rovně. zasoutěžili si i naši vedoucí Pája s Milošem. Miloš je sice rychlejší ale otáčení ho natolik rozhodilo že Pája 2x vyhrála. Pak už byla čas vyrazit na večeři ale aby to nebylo tak jednoduché udělali jsme si dvojice a jeden z dvojice šel po slepu. V půlce jsme se vystřídali. Po večeři jsme ještě plnili bobříky a pak už byl čas ulehnu do spacáku a nechat si něco krásného zdát.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Takže... Jelikož Želiváčka píše (opět) pozdě, ze třetího dne si nepamatuji jakože absolutně nic. Krása! Zkrátka a dobře, měli jsme snídani, program oddílový s kluky, oběd a po poledni klid. No... Jako vždycky. Následoval též tradiční nástup.

Řekněme, že se moc nedalo poznat, na co zrovna nastupujeme, ale Honza se každým dnem zlepšuje. (Stejně se jakákoliv chyba či nehoda v troubení dá svést na tu trubku.) Následovala etapa, která se hrála v barevných týmech. Začala první, ale zároveň asi zatím nejvíc rakvící etapa za všech. Cíl bojově naladěných týmů spočíval ve zdlouhavých pokusech chytit až moc dobře se schovávající a rychlé vedoucí s instruktory a získat tak náčiní k přípravě lektvarů. Vedoucí byli ovšem naší neustálou přítomností často nuceni zůstat ve svých úkrytech i desítky minut. Čas od času si také vyměňovali druhy pomůcek mezi sebou. (Například Milošova výměna krystalů na rukavice.) Během hry jsme se pěkně vyřádili, byť za cenou vyčerpání a sem tam i malých oděrek, způsobených úžasnými, originálními a legendárními držkopády. Za mne byla v tomto ohledu asi nejlepší instruktorka Mája. Toť je tedy ale už opravdu vše. Omlouvám se za gramatyské chyby.

Anonym

Velcí Kluci – Žaludi Posnídali jsme typickou snídaní v podobě rohlíku, másla a borůvkové marmelády. Poté jsme se s Petardami vydali na oddílový program. Rozdělili jsme se na pomeranče a mandarinky. Nejprve jsme hráli Frisbee. Po dlouhé a napínavé hře vyhráli mandarinky. Pak jsme si zahráli Sochy, BuKuHu, a nakonec jsme si zahráli Trojnožku. Před oddílovým programem jsme ještě stihli oloupat brambory.

K obědu jsme měli vynikající uzené maso s bramborovou kaší. VŠICHNI si pochutnali. O poledním klidu bylo ve stínu 30 °C, takže jsme si všichni zalezli za stany a odpočívali. Odpoledne jsme se rozdělili do našich týmů na etapky a vydali jsme se do blízkého lesa. V tomto lese jsme lovili a okrádali obchodníky o jejich alchymistické pomůcky a přísady. Když jsme si ukradli věc, museli jsme ji přinést svému alchymistickému mistrovi. Tato hra byla velice zábavná ale i nebezpečná. Po etapce jsme si pochutnali na chlebu s taveným sýrem. Po vynikající stravě bylo vyhlášení dnešní etapky. Bylo to

velmi natěsno. Třetí byli modří pod vedením Honzy, druzí byli červení pod vedením Kuby a první byli zelení pod vedením Lukáše. Pak už bylo jen stažení vlajky a šlo se na kutě. *Marek Tesař*

Úterý 5.7.

Malí Ráno nás nepříjemně překvapil prudký déšť. V takovém psí počasí nemělo cenu vyrazet na průzkum do lesa, či jít hrát hry na louku. Schovali jsme se tedy pod přístřešek v jídelně a dopoledne jsme strávili hraním karetních her. Odpoledne konečně přestalo pršet, což bylo naše štěstí, protože jsme zjistili, že nemáme dostatečně velké alchymistické váhy pro vážení ingrediencí na výrobu lektvarů. Bylo nutné sestrojít váhy nové v dostatečné velikosti, jednu za každý alchymistický tým. Váhy musely být velké, protože měly vážít kámen o váze mezi 10 až 20 kilogramů. Po dlouhých debatách a nákresech plánů se všechny týmy rozhodly pro závěsné váhy na trámu u jídelny. Dál se váhy ovšem lišily. Měli jsme minimalistické váhy, které představovala lať zavěšená na trámu, na kterou se umisťovaly igelitové tašky obsahující vážené ingredience, měli jsme propracovaný systém se závěsnými dřevěnými příhradkami. Při výrobě jsme si všichni užili mnoho legrace a večer nás čekalo ještě tradiční získávání bobříků z táborových dovedností. *Pája & Kuba*

Velké Holky – Petardy Dneska dopoledne přšelo, a proto jsme hráli spíš hry. Já s holkami jsem hrála „shosi-go“ a karty. Náš oddíl měl kuchyňskou službu. To znamená, že utíráte stoly, myjete nádobí a pomáháte s vydáváním oběda. K obědu bylo vepřo-knedlozelo. Po poledním klidu jsme stavěli váhy, a naše váha byla postavená z igelitových tašek z Billy. V noci jsme měli hlídku, a já s Johy jsme měly hlídku od 00:00 do 02:00. *Lucka*

Velké Holky – Petardy V úterý ráno přelo. S holkami jsme hrály hry. Hrály jsme „shusi-go“. Měly jsme kuchyň a bylo to super. K obědu jsme měly knedlo-vepřo-zelo. Odpoledne jsme měly etapu a my zelení jsme postavili velkou váhu z klacků a uzlovaček. Po etapě jsme se dohodli kdo kdy bude mít hlídku. Já a Lucka jsme měly hlídku od půlnoci do dvou ráno. Lucka pletla náramek a mně byla zima jako v nějakém sklepě. Po hlídce jsme vzbudili Verču a Johanku, načež jsme šly spát. Nakonec básnička z hlídky:

Petarda se nedala,
a přepadla Medarda.
Petarda svázala Medarda,
a vyhodila ho z letadla.

Johanka Muková

Velcí Kluci – Žaludi Měl jsem hlídku od 6 do 8 hodin ranních. Ze začátku to byla nuda, ale asi po hodině a půl přišla Irenka a pomohli jsme jí v kuchyni připravit snídani. Potom byla snídane. K snídani byly rohlíky s marmeládou, k pití bylo kakao a pak byl ranní nástup. Skoro celý den přšelo, a tak jsme mohli být buď ve stanech nebo v jídelně hrát stolní hry. K obědu bylo knedlo-zelo-vepřo. Odpoledne jsme měli etapku a museli jsme vytvořit váhy. Cílem bylo pomocí vytvořené váhy určit váhu kamene. Vyhráli červení, potom zelení a poté modří. Večer jsme plnili bobříky. Byl bobřík Orientace, Vaření, Zdravovědy, Uzlů, Zručnosti, pak také bobřík Šifer, Rostlin, Ohně a později Mlčení. K večeři byl chleba s pomazánkou.

Tomáš Tesař

Středa 6.7.

Malí Dnes jsem se po snídani opět vydali do lesa, v lese jsme zjistili že nám utekl náš vedoucí Miloš i se svačinou. Udělali jsme tedy rojnici a vyrazili ho hledat po lese. Naštěstí mu hra na schovávanou moc nejde a byl brzy odhalen a obrán o naší svačinu, kterou jsem s chutí snědli. Po svačině jsme se seřadili podle velikosti a byly rozděleni do dvou družstev která mezi sebou běhala štafety. Bohužel Barča nemohla běhat, protože měla zraněný kotník. Naštěstí jí to vůbec nevadilo protože dostala za úkol vymýšlet jednotlivé štafety. A že jí to šlo, skákali jsme po pravé noze, snožmo, žabky ale taky jsme běhaly pozadu bokem a s kamarádem na zádech. Dost jsme se u toho unavili ale také nasmály. Měli jsme po tom velký hlad a taky jsme vyrazili do tábora, ale ne jen tak, chytili jsme se za ruce do dlouhého hada a pokaždé se musel jedná část hada držet nějakého stromu. Způsob to byl zdlouhavý ale prověřili jsme si že v komunikaci jsme jedničky. Dnes jsme se rozhodli pustit do tvorby lektvarů. Neměli jsme ovšem recepty ani suroviny. Bylo nutné suroviny nejdříve v lese nasbírat a poté buďto zkusit najít zapomenuté vyvěšené recepty, nebo suroviny do kotle hodit náhodně a zjistit, co z nich vyjde. Nakonec vyhrál tým červených, který ze všech týmů nejlépe zkombinoval sběr receptů a experimentální vaření.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Ve středu jsme dopoledne byli na louce u silnice s kluky. Hráli jsme městečko Palermo a „Hutututu.“ Odpoledne jsme běhali do lesa pro přísady do lektvarů. Večer byl táborák a zpívali jsme písničky. Na louce jsme, bohužel, hráli „Sedím myslím miluji.“ Nejvíc se nám líbilo „Hutututu,“ při kterém jsme se vyběhaly tak, že jsme stěží popadaly dech.

Anonym

Velcí Kluci – Žaludi Když všichni dospávali, byla bouřka a po bouřce bylo 8 hodin a byl nástup. Po nástupu jsme všichni šli na louku. Do asi 11 hodin jsme hráli hry. K obědu jsme měli polévku s nudlemi a k druhému jídlu jsme měli rizoto. Odpoledne jsme hráli celotáborovou hru, kde jsme měli namíchat 6 lektvarů. Měli jsme tam nasbírat různé suroviny a pak, když jsme měli dvě suroviny, tak jsme uvařili lektvar. Když jsme měli všechny lektvary, tak jsme měli nasbírat suroviny, které jsme použili na lektvary. Když jsme měli všechno, tak jsme šli za vrchním alchymistou. Po té hře jsme všichni šli do tábora a o chvíli později bylo vyhlášení a pak jsme dostali suroviny na pokus. Dostaly jsme jar, ocet a jedlou sodu. A potom byl táborák.

Ondřej Vostoupal

Čtvrtek 7.7.

Malí Dnes přišel čas si od všech alchymistických experimentů odpočinout a vyrazit z našich zatuchlých laboratoří ven na vzduch. Tak důležití alchymisté jako my ovšem nesmí zabíjet čas jen tak nějakou venkovní hrou. Naopak jsme zvolili prastarou tradiční polní hru zvanou fotbalgolf, při které jsme odpalovali míč údery našich nahou po vytyčené trase do vyvýšené jamky v lavoru na mytí. I když trochu přšelo, tak jsme si stejně udrželi dobrou náladu a vrátili se do tábora natěšení na oběd.

Odpoledne se bohužel pořádně rozpršelo, takže jsme se znovu museli stáhnout pod ochranu střechy v jídelně. Hráli jsme společenské hry, vyprávěli si příběhy, a nakonec nám vrchní alchymisté zorganizovali hru BINGO, ve které jsme soutěžili o sladké odměny. Den uběhl v poklidu a my doufali, že další den bude hezčí počasí.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Dopoledne jsme hráli fotbalgolf, kopali jsme do míče a střefovali jej do jamek. Odpoledne jsme byli s oddílem v lese a hráli jsme hry. Po večeri jsme mohli dělat bobříky.

Anonym

Velcí Kluci – Žaludi V 8:00 jsem vstal a vyčistil si zuby a šel jsem na snídani. Dal jsem si rohlík s máslem. Pak byla etapa fotbalgolf a my zelení jsme byli druzí. Potom v poledne byla polévka s nudlemi a svíčková. Potom jsme s kluky hráli fotbal. Potom jsme šli do lesa a hráli jsme tam Rozdupku a Maršála. Potom, když jsme šli zpátky, tak jsem potkal tátu s mamkou, jak sem jedou. Potom jsem si tady hrál se svým bráchou s míčem. Když odjeli, tak jsem dělal bobříka Ohně – jenom jsem poslouchal. Pak k večeri jsem si dal chleba s máslem a pak jsme si hráli. Když jsme dohráli, tak jsme šli zpátky a chvíli si šeptali a pak v noci byla bouřka, tak jsem se vzbudil a nemohl jsem usnout. Pak jsem nakonec usnul.

Jiří Říha

Pátek 8.7.

Malí Počasí stále nebylo moc hezké ale alespoň nám nepřešlo, po snídani jsme si tedy sbalili teplejší oblečení a vyrazili do lesa. V lese jsme si zahráli rozdupku, ale musím říci, že když mají dva lidé stejnou barvu oblečení rozeznávají se opravdu těžko. Pak jsme vyrazili na louku a hráli mrazíka a na babu. Během dopoledne se trochu zlepšilo počasí a tak jsme mohli trochu zpomalit aniž by jsme zmrzli. Ve skupinkách jsme pak plnili různé úkoly na čas například jsme dělali cestu ze šišek nebo běhali v housence. Začalo nám ale kručet v bříšku a tak jsme vyrazili do tábora na oběd. Odpoledne nám vrchní alchymista Ibuparacetamolus názorně

ukazoval svoji novinku, lektvar zapomnění. Naneštěstí lektvar i názorně sám ochutnal a vše zapomněl včetně místa, kam uložil svoji knihu receptů. Abychom mu pomohli, bylo nutné se vydat do okolí k ostatním alchymistům a získat od nich nápovědu, dle které určíme bylinku vzpomnění na uvaření lektvaru vzpomnění. Obcházení alchymistů zabralo celé odpoledne a cestou jsme pronikli skrz Oduliny pavoučí sítě, přenášeli jsme raněného či jsme museli navigovat naši trasu s buzolou. Nakonec jsme získali všechny nápovědy a určili správnou bylinu vzpomnění a zachránili tak hlavního alchymistu. Za odměnu jsme získali recept popisující přibližný postup pro výrobu kamene mudrců.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Dopoledne jsme v lese hráli hry s žaludy. Odpoledne následovala etapa s lektvarem zapomnění. Hra spočívala v tom, že nejmladší člen týmu zůstal v táboře a hledal

kytky, ve kterých se potom zbytek týmu snažil najít tu, která patří do léku proti zapomnění. Indicie k tomu, jaká kytka to je, získávali na stanovištích na dlouhé cestě. Také to byla úplně poslední etapa, kterou modří vyhráli. *Anonym*

Velcí Kluci – Žaludi Ráno jsem se probudil a dělal to, co vždy. Vyčistil si zuby, nasnídal se a šel na ranní nástup. Vlajku čistoty dostal stan číslo 12. Po nástupu jsem šel loupat brambory. Oloupal jsem jich asi třináct. Strávili jsme na bramborách za doprovodu hudby asi půl hodiny. Dále jsme šli do lesa společně s velkými holkami a hráli jsme Maršála a špiona. Tuhle hru zbožňuji a snažil jsem se ji vyhrát. Hráli jsme také Dámy a pány. Moji méně oblíbenou hru. Ale i tak se dopoledne moc povedlo.

K obědu byla rajská polévka, na které jsem si pochutnal. Jako hlavní chod byly kapustové karbanátky, které jsem teda moc nemusel. Při poledním klidu jsem psal pohledy mámě a tátovi. Při etapce jsme museli obejít 13 úkolů alchymistů, kteří nám dávají nápovědy

k nalezení správné květiny. Můj tým (Červení) byl poslední. Do tábora jsme dorazili hladoví, jelikož jsme na úkolech byli asi do půl osmé. K večeři byl rohlík a chleba potřžený paštikou s tvarohem. Večeře mi chutnala. Dal jsem si asi tři nebo čtyři rohlíky, jelikož jsem byl hladovej. Poté jsme šli spát, ale měli jsme hlídky od dvou do čtyř hodin, kdy jsme hráli karty a povídali si.

Vojtěch Matějček

Sobota 9.7.

Malí Ráno hned po snídani jsme vyrazili do lesa zvaný trojúhelník a zahráli si fantastickou hru jménem Gauč. To se dva týmy snaží posadit své hráče vymezená místa ale nevědí jak se jmenují protože jsme si na začátku prohodili jména. Nikdo nevěřil tomu že to opravdu dohrajeme, protože to není jednoduchá hra ale my jsme to zvládli a skupina bez šátků slavila velký úspěch. Hra nám sice zabrala hodně času ale ještě jsme si zahráli hru kde si vzájemně bereme ocásky aby jsme se trochu zahřály a vyrazili jsme na oběd. Toto odpoledne jsme řešili doslova ubytovací problém. Naši vrchní alchymisté nebyli spokojeni s domy, ve kterých je ubytoval císař Rudolf. Naštěstí se objevila sličná architektka Lucka, která nedávno postavila 5 krásných domů. Bohužel naši vrchní alchymisté jsou lidé velice hašteřiví, kteří se moc vzájemně nesnesou a měli mnoho dalších požadavků kdo s kým a vedle koho bude bydlet. Nám připadl náročný úkol tuto náročnou slovní úlohu vyřešit, což se nám nakonec úspěšně povedlo.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Hned po ránu nás vytáhli na táborové focení. V krojích. Naši sourozenci na poslední chvíli našli

nějaká prostěradla, ale někteří nejmenovaní (včetně mě), kteří kroj zapomněli doma, to párkrát dostali fakt sežrat. Ponaučení: Berte si kroje! Zbytek dopoledne jsme strávili v táboře a většinu času jsme strávili debatami ve stanech. Po obědě, někdy uprostřed poledního klidu, do tábora dorazili další tři táborníci, které nikdo nečekal. Dvě z nich se připojily k našemu oddílu Petard. Měly tu strávit následujících asi pět dní. Odpoledne je přidělily do barevných družstev a vyrazilo se do lesa. Tam nás čekala tentokrát etapa na přemýšlení. Matika! Přes počáteční nechuť jsme se celkem rychle všichni zapojili do hry a dospěli jsme k prvnímu řešení Einsteinovy hádanky. Večer jsme celý den zakončili táborákem.

Anonym

Velcí Kluci – Žaludi Ráno jsem si jako vždy vyčistil zuby, převlékl se a pak jsem šel na snídani, ke které byl rohlík s marmeládou. Moc mi chutnal. Dopoledne jsme šli s oddílem do lesa a hráli jsme lidské šachy a Maršála a špiona. V lidských šachách

jsme dvakrát prohráli. V Maršálovi a špionovi jsme dvakrát vyhráli a dvakrát prohráli. Poté jsme ještě hráli Filipovu vymyšlenou hru. Každý má svůj strom a snaží se vybít ostatní tým, že se dotkne něčího stromu a u toho řekne jméno toho člověka, kterého ten strom je. Byla to velká zábava. K obědu byla zelňačka, kterou moc nemusím, a šunkofleky, které byly vynikající. O poledním klidu jsme si házeli.

Odpoledne byla etapka. Byly to Einsteinovi domy. My (Modří) jsme byli druzí. V této etapce jsme museli podle nápověd přiřadit ke každému z pěti domů jméno toho domu, alchymistu, město narození alchymisty, co pije a jaké nejraději používají byliny. Večer byli alchymistické zkoušky a táborák. Byl to povedený den.

František Tvrdík

Neděle 10.7.

Malí Dnes již na nás padla trocha únavy po velice krásných ale náročných dnech strávených na táboře. Po snídani jsme tedy vyrazili do lesa a měli jsme možnost trochu odpočívat. Dlouho nám to ale nevydrželo a všichni jsme se pustili do stavby domečků (i u toho se dá odpočívat). Brzy se k nám přidali i někteří vedoucí. U svačiny nás zastihly nepřipravené vosy a Verča jedné neutekla a dostala žihadlo. Byla velmi statečná a brzy bylo po bolesti a pokračovali jsme ve stavbě domečků. Výsledky byly opravdu krásné, nechyběli nám tu krásné chodníky, aleje, bazény, táboráky, luxusní postele a samozřejmě bytelné stavby samotných domečků které vůbec nepadli. Na závěr jsme si ještě zahráli Rozdupu a vyrazili jsme na oběd. Odpoledne nás čekal tzv. Memoriál. To je závod, na jehož trase jsou stanoviště, kde zkoušíme a prokazujeme naše základní táborské znalosti. Na stanovištích jsme navigovali s busolou, hráli kimovku, stříleli ze vzduchovky, posílali jsme si morseovku, chodili poslepu,

zdořávali jsme překážky, ležli po laně a další. Z oddělu Sokolůků tuto soutěž vyhráli Vašek s Jášou a stali se tak nejšikovnějšimi táborníky z malého oddělu.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Ráno jsme šli na louku za pose-dem, kde jsme trénovaly táborové znalosti na Memoriál. (Memoriál je závod na počest tří lidí P.B., P.B. a O.Š.) Trénovaly jsme orientaci, uzly, šifry, pamatování, zdravotnictví, střelbu, květiny, jízdu na lanovce a mapové značky.

Verča P. a Johy Mládková

Velcí Kluci – Žaludi Želiváček z tohoto dne se někde ztratil, takže Tomášův dojem z tohoto dne bohužel již nezískáme. Vylíčím Vám, milí čtenáři, tedy tento den z mého pohledu.

Ráno byla, stejně jako po zbytek dopoledne, vlezlá a nepříjemná zima. I přes ni se ale všichni táborníci rádi po ránu protáhli, vyčistili zoubky a šli na snídani. Snídaně se nesla v klasickém stylu – tedy

rohlík, máslo, marmeláda, namaž si sám. Než jsme dopoledne odešli na oddílový program, naškrábali jsme brambory na oběd.

Dopoledne jsme s oddílem šli do blízkého zalesněného Trojúhelníku. Protože byla zima, tak jsme si na rozehrání těla dali moji uzlovačkovou hru, jejíž popis najdete v předchozím dni. Abychom rozehráli i mysl, zahráli jsme si potom hry Asociace a modifikovaný Slovní fotbal. Také jsme si zkusili projít Bludištěm Levis Carrola, ale to se nám moc nezdařilo. Na závěr se oddíl rozdělil na dva týmy. V týmech se členové drželi za ruce a, aniž by se první nebo poslední nedrželi stromu, museli se dostat do cíle jako první.

Naše hlavní kuchařka Irenka včera odjela a plnohodnotná náhrada měla přijet až dnes dopoledne. Oběd tedy zajistila početná skupina vedoucích. Filé, k němuž se vedoucí rozhodli, dopadlo nakonec překvapivě velice dobře. Nicméně byli vedoucí velmi rádi, že zítra už oběd obstará nový kuchař Michal.

Dopoledne byl Memorial, tedy závod ve dvojicích, ve kterém si na počest tří bývalých členů táborníků ozkoušejí, co se dosud naučili. Vedoucí samozřejmě rádi závodí také. Stanoviště táborníky zkoušeli ze střelby na terč, znalostí ze zdravotvědy, znalostí z mapových značek, uzlů, znalostí azimutu, morseovky, květin a odvážným sjetím lanovky. Všichni si závod užili a každá dvojice se snažila, aby na diplomu s prvním místem byla právě ona.

Filip Zoula

Pondělí 11.7.

Malí Rána jsme obdrželi špatné zprávy. Vládce náš, dobrodinec a zaměstnavatel císař Rudolf II. vážně onemocněl a je nutné přerušit pátrání po magistru Ferrosovi a zkoumání výroby kamene

mudrců. Podle všech indicií se jednalo o smrtelnou nemoc (kombinace rýmy a kašle). Bylo nutné namíchat císaři utišující lektvar, jenže byliny k němu strážila divá zvěř, okolo které bylo nutné se proplížit, či svižně proběhnout a utéct jejímu pronásledování. S velikou odvahou se alchymisté vrhli do díla a brzy byl nasbírán dostatek bylinek pro uklidnění císařova krku. Odpoledne jsme měli volnější den, protože velcí šli na přespání do lesa. Vykoupali jsme se ve vaničkách, pod vedením vedoucích si ořezali vošteráky na buřty, opekli si je u táboráku a večer šli ti nejdůležitější z nás spát pod širák k ohništi. Byl to krásný a pohodový večer.

Pája & Kuba

Velcí Kluci – Žaludi Bylo nádherné a teplé ráno a vzbudily nás krásné tóny honzovy trubky. Poté na nás naběhli vedoucí a než bys napočítal do 10, tak se troubilo na snídani. Dnešní snídaně byla sladká. Snídali jsme rohlíky s lučinou / fake nutellou. Všichni jsme si pochutnali, někteří i ve formě čtyř rohlíků.

Dopoledne jsme se vydali do dalekého lesa, kde jsme hráli etapku s názvem orchideje. Já bych ji teda nazval výroba projímadla pro rudolfa. Spočívalo to v tom, že jsme museli v lese sebrat určitý počet ingrediencí pro výrobu projímadla. Jeden lektvar už byl uvařený, ale byl pečlivě schován. V lese nás naháněla divoká zvěř a když nás chytily, tak jsme se museli vrátit k našemu alchymistickému mistrovi. Zelení po chvilce našli lektvar, poté ho uvařili modří a nakonec tým červení. Po etapce jsme si v lese zahráli molekuly.

Po výtečném obědě v podobě boloňských špaget jsme si začali balit na přespání. Kolem 15:00 jsme vyrazili a cesta byla velmi zábavná, protože jsme hráli hru killbill. Když jsme dorazili, tak jsme hráli hry evoluce a rozdupku. Poté jsme si začali hledat místa, kam si dáme karimatky. Povečeřeli jsme buřty s chlebem. Já, tom a filip jsme si udělali pořádně macaté žaludy z buřtů. Byli vynikající. Poté jsme si zahráli dámy a páni s petardami. Pak po setmění jsme si sedli k ohni a jedli křupky. Hráli jsme několik zábavných her a pak odbila 10. hodina a šli jsme na kutě :). *Marek Tesař*

Úterý 12.7.

Velké Holky – Petardy Dnes v úterý jsme vstávaly v lese, protože jsme včera přespávaly v přírodě. Dopoledne jsme šli zpět do tábora. Po obědě při poledňáku jsme se koupaly a myly si vlasy. Odpoledne byla etapa. Při etapě jsme vařily borůvkové knedlíky. Večer byl táborák. My jsme měly své. *Konec. Anonym*

Velké Holky – Petardy V úterý ráno jsme se vzbudily. Začaly jsme se balit, protože jsme byly na přespání. Po snídani jsme vyrazily zpět do tábora. Cestou jsme hrály hry, třeba kámen nůžky papír. Také kolíček nebo rozmotávání rukou. Když jsme přišli do

tábora, tak jsme šli na oběd. Byla Čína, mňam! Po poledním klidu jsme měly etapu. Etapa spočívala v tom, že jsme ochutnávaly různé ingredience, a z nich jsme udělaly knedlíky plněné borůvkami. Na poprvé se nám to nepovedlo, ale potom byly excelentní a my zelení jsme vyhráli. Večer byl táborák. Já, Verča Pokorná, Lucka, Vojta a Bára jsme připravili scénku. Jmenovala se „Lukavec–Oboříce má talent“. Moc se nám povedla. Zpívali jsme písničky. Já se koukala na měsíc. Byl úplněk. Krása.

Johanka Muková

Velcí Kluci – Žaludi V 9:00 jsem vstal a šel si vyčistit zuby a pak si dát snídani. K snídani byli Cini-minis. Pak jsme šli stavět domy. Pak k obědu byla čína. Potom byl polední klid a pak na etapku jsme dělali borůvkové knedlíky a pak jsme vyhráli. Potom jsme je snědli k večeři.

Jiří Říha

Velcí Kluci – Žaludi Ráno ke snídani jsme měli zbytky buřtů a chleby s májkou a taveňákem. Po snídani jsme si začali balit. Museli jsme uklidit ohniště a zabalit si věci. Někdo měl hamaku a někdo zase spal na karimatce. Každopádně jsme si zabalili rychle. Když jsme odnášeli věci Honzovi do auta, tak jsme na něj museli čekat, protože v táboře byla inspekce. Takže jsme si mezitím zahráli Kámen-nůžky-papír a potom rozmotávání lidského provazu. Poté nás už čekala krátká cesta do tábora. K obědu byla čína. Také byla etapka Borůvkové knedlíky, kde jsme si vařili vlastní borůvkové knedlíky z borůvek, co jsme si sami nasbírali. K večeři jsme ty knedlíky snědli.

Michal Mikolášek

Středa 13.7.

Velké Holky – Petardy Dopoledne byl program podle od-
dílů. Hrály jsme Městečko vlkodlaků, Trojnožku a „Pesimista opti-
mista“. Celý den jsem musela držet bobříka mlčení. Dopisovali jsme
želiváčky a odpoledne byla etapa. Pamatovali jsme si přísady do
lektvarů a museli jsme je správně poskládat podle pořadí.

Kačka

Velcí Kluci – Žaludi K snídani jsme měli chleba. Potom
jsme vyšli hrát hry do lesa a hráli jsme heliport, empatii, maršála a
Palermo. Hráli jsme to až do oběda. K obědu jsme měli pórkovku
a kaši s karbanátkem. Odpoledne jsme šli hrát celotáborovou hru,
která spočívá v tom, že máš 24 obrázků a co nejvíc obrázků a říct
je tomu druhému. Ten druhý je musí najít mezi dalšími obrázky.
K večeři jsme měli chleba nebo polévku.

Ondřej Vostoupal

Čtvrtek 14.7.

Malí Přišel čas vydat se po stopách magistra Ferose do jeho utajené dílny, kde se nachází poslední potřebné ingredience pro tvorbu kamene mudrců. Cesta měla trvat celý den, takže jsme si pečlivě sbalily věci a přidali k nim i velkou porci svačiny, abychom cestou netrpěli hladu. Naše cesta nás postupně zavedla do míst starého pohanského hradiště, nejhlubšími údolími s tekoucí řekou až po hradní zříceniny na vysokých kopcích. Plížili jsme se okolo lesních strážců i smlouvali s hamižnými obchodníky. Nakonec jsme však dorazili do tajné laboratoře a získali všechny ingredience, ač magistr Ferros před námi zbaběle utekl. Po návratu do tábora jsme se pustili do pořádného alchymistického míchání, díky kterému se nám po dvou hodinách konečně vytvořil nefalšovaný kámen mudrců. Zbývalo ho jen večer představit císaři. Císař večer přišel značně nervózní. Bylo vidět, že jen touží po tom konečně omládnout. Netrpělivě odbyl všechny naše otázky, nechal si z kamene namíchat lektvar a vypil ho. Nejdřív se mu přitížilo, dokonce tak, že odešel stranou za plachtu, ale pak nastal zázrak a císař vystoupil o 40 let mladší. Měli jsme velikou radost, že jsme uspěli a získali jsme za naši snahu cenou odměnu v podobě krásných přívěšků na krk a úžasný příběh.

Pája & Kuba

Velké Holky – Petardy Ve čtvrtek ráno začala závěrečka. My zelení jsme vyrazili první. V jedné třetině cesty jsme odbočily špatně, a tak nás červení předběhly. Bylo to náročné. V půlce cesty jsme byli druzí a tak jsme i skončili. Vyrobili jsme kámen mudrců.

Johanka Mu.

My červení jsme jedné třetině předběhli zelený, protože jsme našli zkratku. V táboře jsme byli první. Byl to nejlepší den. V táboře jsme vyráběli kámen mudrců.

Verča P.

Velcí Kluci – Žaludi Tak a je to tady... Dnešek je jeden z nejdůležitějších dnů na táboře. Závěrečka. Ráno jsme začali snídání a po ranním nástupu se šlo hned na závěrečku. My jakožto tým Zelených jsme během tábora nasbírali dostatek indicií, a tak jsme mohli vyrazit ze všech týmů nejrychleji. Červení vyrazili chvílku po nás a Modří, kteří byli celý tábor pozadu měli patnáctiminutovou penalizaci. První zastávka byla u posedu. Tam nás dovedl text poskládán z papírů, které jsme dostávali v průběhu tábora za každou výhru. Na nich bylo napsáno „Sever Posed“. U posedu jsme dostali k rozluštění Petronilku, která nás poslala k dalšímu stanovišti. To se skrývalo v Dubové aleji v Libáni. V průběhu jsme se v šifrách dočetli, že se Flamelovi spálila dílna a že je na útěku. Postupně jsme získávali ingredience a následně i recept na samotný Kámen mudrců.

My Zelení jsme ztratili náskok po špatném odbočení a také, když jsme nemohli najít na hradu Žumberk znak. Při cestě do tábora nás ještě chytili lapkové a zranili člena týmu. Tomu jsme museli udělat nosítka z klacků, šátku a uzlovaček a odnesli ho ke skřítkovi, který nám dal odměnu a uzdravil člena. Teď už zbývalo dostat se do tábora a udělat Kámen mudrců. Nakonec první byli Červení, druzí Zelení a poslední Modří. KM ale zvládl udělat každý. V táboře jsme

k večeri dostali výbornou rajskou omáčkou s houskovým knedlíkem a masem, což každý po dlouhém a horkém dnu ocenil. Až na nás Žaludy. My jsme měli kuchyňskou službu a to pro nás znamenalo, že nás odpočinek čeká až za nějakou dobu. S kuchyní nám pomohly dvě holky od Petard, takže nám ulehčily práci a ušetřily čas.

Večer začalo hrozně pršet a blýskalo se, a tak jsme se shromáždili v jídelně, natáhli plachty a udělali si takovou diskotéku v dešti. Když na chvíli přestalo, šli jsme si vyčistit zuby. Začalo pokračování deště a s tím pokračování diskotéky. Zpívalo se, tančilo se, zkrátka bylo to fajn. Parta lidí si tam dokonce nasbírala nesnědená jablka a pomocí ešusu a vidliček si udělali mošt.

Filip Tesař

Pátek 15.7.

Malí Ráno po snídani jsme měli odpočinkové aby jsme se připravili na náročný Hančín běh. Kluci si četli nebo hrálo s autíčky a holky si malovali nebo zaplétali copánky sobě nebo Milošovi. Zahráli jsme si i jednu hru kde jsme hádali postavu, kterou máme na čele. Pak už přišel na řadu Hančín běh. Obuli jsme si dobré boty, oblékli jsme si kratasy a šli na hromadnou rozsvičku. Po rozsvičce jsme si stoupili na startovní čáru a na znamení vyběhli. Cesta byla dobře značená podle fáborků na konci jsme dostali lísteček, aby se vědělo že jsme tam opravdu byly a běželi jsme zpět. Nebyla to nijak dlouhá trasa ale protože jsme všichni běželi co to šlo byly jsme pak řádně zadýchání. Večer pak bylo vyhlášení nejlepších běžců. Po obědě nás již čekalo postupné balení věcí do kufru. Oblečení se většinou vydalo ven a za asistence vedoucího jsme vše skládali zpět do kufru aby se nám tam vše vešlo. Večer pak byl poslední táborák, takže jsme si poslední večer opravdu užili.

Pája & Kuba

Velcí Kluci – Žaludi Ráno jsem se normálně vzbudil, oblékl se, vyčistil si zuby a šel na snídani. Byly rohlíky s máslem a marmeládou. Chutnalo mi. Dopoledne jsme běželi Hančín běh. Vyhrál ho Filip Tesař. Já jsem byl na desátém místě. Včera se sázelo a já jsem schválně nic nevyhrál. Poté jsme balili. K obědu byla rajská polévka a řízky. Bylo to hodně dobré. O poledním klidu jsem ležel za stany. Odpoledne jsme šli na louku a hráli softball. Potom jsme si házeli s frisbee. Pak jsme šli na večeři, ke které byla rajská nebo knedlíky s vajíčkem nebo nějaká polévka. Dal jsem si rajskou a knedlíky. Večer byl táborák a asi v polovině jsme šli na stezku odvahy. Když jsme se vrátili, byl zde Rudolf II. Ukázali jsme mu naše kameny, které samostatně nefungovaly. Nakonec jsme je ale spojili a císař Rudolf, toho jména druhý, omládl.

František Tvrdek a Vojtěch Matějček

Sobota 16.7.

Malí V den odjezdu se nám špatně vstávalo. Nikomu z nás to ani nepřišlo a byl konec. Dali jsme si snídani, sbalili poslední zbytky věcí do kufru a přišlo smutné loučení. Někteří vedoucí šli s námi na vlak ale někteří zůstávali aby sbalili zbytek věcí a tak jsme se s nimi loučili již na táboře. Dostali jsme svačinu a vyrazili jsme na nádraží. Cesta zpátky jakoby se zdála kratší ale smutnější. Na nádraží jsme si snědli svačinu a čekali na vlak. Cesta vlakem byla velmi klidná, a to proto že půlka z nás usnula. Je vidět že tábor jsme si užili opravdu naplno, když se vracíme domů unavení ale šťastní. Na hlavním nádraží na nás už čekali maminky a tatínkové a vyrazili jsme domů.

Pája & Kuba

Malí

Zadní řada zleva: Pája Šílená, Laura Trmalová,
Anička Picková, Miloš Tesař, Tomáš Pokorný

Prostřední řada zleva: Jáchym Matouš, Bára Hladká,
Žofka Kubartová, Vašek Muk, Mária Mládková,
Barča Pokorná, Adam Matějček

Přední řada zleva: Šíma Matouš, Mikuláš Burget,
Max Hecht, Kryštůfek Mládek

Velké Holky – Petardy

Zadní řada zleva: Jana Matušíková, Kačka Havelková,
Šarlota Matoušová, Mája Vladyková, Lucka Schejbalová,
Julča Šertlerová, Zuzka Pátková

Přední řada zleva: Verča Pokorná, Johanka Mládková,
Evelína Matoušová, Lucka Havelková,
Johanka Muková, Andrea Tesařová

Velcí Kluci – Žaludi

Zadní řada zleva: Petr Vančura, Michal Mikolášek, Marek Tesař,
Filip Tesař, Tomáš Tesař, Filip Zoula, David Štefec

Přední řada zleva: Vojta Matějček, Jirka Říha, Ondra Vostoupal,
Franta Tvrdík, Dominik Burget

Vedoucí

Zadní řada zleva: Petr Vančura, JiPo, Fífa Hrubant, Honza Tesařík, Honza Matušík, Ondra Kubart, Filip Zoula, Kristýna Mládková, Síma Krůfová, Jindra Mládek

Přední řada zleva: Martin Sedláček, Jana Matušíková, Kuba Hedl, Anička Picková, Mája Vladyková, Lukáš Prask, Julča Šertlerová, Pája Šílená, Miloš Tesař, David Štefec, Katka Pokorná, Hanka Mládková, Honza Mládek

Na táboře ještě byli: Helenka Weigelová, Irenka Počtová, Michal Košťálek, Lucie a Leontina Josefovi, Vláda Uzel, Martina Týfová, Kristýna Kubartová, Vojta Tvrdík, Dan Beneš, Matyáš Babiak, Max Hermel, Markéta Babiaková a možná i další...

